

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Cap. 2. Quale peccatum requiratur, ad incurrendam irregularitatem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

Sec. I. De Irregularitate Recept. Sent. 327

vltim Ordinum includunt. Coninch d. 16. n. 11. & d. 18. n. 2. & 3.

⁴ Tercium irregulare non priuari beneficio. *Non est priuatus beneficius, si per se vel per alium praestet. At si id beneficius actus ipsi prohibitos requiratur, eo priuandus est iuxta c. Si celebret, de Clerico excom. Imo si non speraret, breui se posse dispensationem obtinere, teneretur beneficium resignare, praesertim si hoc requireret, ut beneficiatus per se officium faceret. Quia cum beneficium sit propter officium, male retinet, qui ad illud omnino ineptus est. Henriquez lib. 14. cap. 2. numer. 4. Suar. d. 40. section. 2. Auila part. 7. d. 2. dub. 6.*

⁵ Alia irregularitas contrahitur sine vltimo proprio actu ob aliquem corporis aut natalium defectum. Alia vero ob proprium aliquem actum. Quae iterum subdividitur in eam, quae fertur ob aliquam culpam eam incurrentis: & in eam, quae incurritur sine vlla culpa, ob bigamiam, defectum lenitatis, &c. Rursum alia est totalis, quae ab omni Ordine suscipiendo, aut exercendo perpetuo excludit. Alia autem partialis, quae vel non impedit omne exercitium Ordinum (ut fit in Sacerdote, qui sine sua culpa perdidit pollicem, qui excepta celebratione, potest alia Sacerdotalia munera obire.) Vel non impedit in perpetuum; sic pueri sunt irregulares donec habeant aetatem legitimam pro singulis Ordinibus requisitam. Coninch *disputation. 18. dub. prim. numer. 8. & alij communiter.*

CAPVT II.

Quale peccatum requiratur, ad incurrendam Irregularitatem?

⁶ **N**ON requiro, ob quae peccata in particulari lata sit irregularitas (de quo suo loco) sed in genere quale peccatum ad eam requiratur. Nulla quidem ob actum internum incurritur. Quia nulli sunt Canones, quibus talis irregularitas feratur & receptus est, dari non posse. Quia Pontifex actus mere internos punire non potest, ut aperte colligo ex cap. vltim. de Simon. Nec sufficit quilibet actus externus, sed, nisi in iure aliud exprimitur (quod hactenus factum esse non video) requiritur actus suo in genere consummatus Coninch *disputat. 18. numer. 11. & d. 13. num. 7.*

⁷ De facto nulla irregularitas, quae propter culpam ponitur, ob veniale peccatum incurritur. Quia cum grauissima poena sit non potest censeri, ob veniale crimen imponi: alias enim poena delicto minime responderet. Soto de inst. l. 5. g. 1. artic. 9. Nauar. *summ. capit. 27 num. 252.*

⁸ Imo nec incurri ob venialem culpam incurri posse crediderim. Quia Pontifex huiusmodi poenam praestitbens iniuste se gereret, poena scilicet delictum superante. Suar. d. 40. *sect. 3. n. 17.* Scio tamen Pontificem posse irregularitatem ferre ob aliquod veniale peccatum, cuius actus materialiter sumptus etiam sine peccato factus sufficientem indecentiam respectu Clericalis status contineret, ut ei posset irregularitas annexa. Verbi gratia, Pontifex posset statuere, ut per actum, quo aliquis fit bigamus, tum solum irregularitas incurreretur, quando aperte constaret, in eo saltem venialiter esse peccatum. Quamvis hoc forte minus expediret ob difficultates, quae possent inde nasci. Quia in foro saltem externo nunquam posset sciri, quando quis eam incurrisset, nisi ut summum ex rei confessione. Coninch d. 18. n. 14.

⁹ Potest contrahi irregularitas ex criminibus omnino occultis. Quia Tridentinum *ses. 24. c. 6.* aperte supponit, cum concedit Episcopis facultatem in iis dispensandi. Profecto dupliciter potest alicui crimini irregularitas annexa. Primo per se: & haec incurritur per tale crimen, quantumcumque sit occultum. Secundo potest ei annexa quasi per accedens ratione infamiae, quam adfert: & tunc sicut ad non fert infamiam quareddum occultum est, ita nec inducit irregularitatem. Nauar. *sum. c. 27. n. 194.* alios citans.

¹⁰ Qui dubitat, an irregularitatem contraxerit, ex quocumque capite dubium oritur, nepe an in iure tali facto sit statuta, vel an ipse tale fecerit, ob quod constet irregularitatem contrahi tenetur de veritate diligenter inquirere, quantum pro loco, & tempore commode potest, antequam quidquam agat, quod irregulari sit prohibitum. Cap. *Illud Dominus 5. de Clerico excommunicato.* Quando autem post diligentem inquisitionem manet dubium, an tali facto annexa sit irregularitas, qui id commisit, in utroque foro debet indicari irregularis non esse. Cap. *Is, qui 18. de sentent. excommunication.* Idem dicendum, quando quis post diligentem inquisitionem adhuc dubitat, an commiserit actum, cui annexa est irregularitas. Quia nemo bona fide suam libertatem aliaue quamcumque rem possidens, tenetur sese ea spoliare, nisi sufficienter constet, eam perdidisse, seu alienam esse. Suar. d. 40. *sect. 5. n. 4.* Auila *part. 7. disputat. 2. dub. 4.* Coninch d. 18. num. 21. & 22.

CAPVT III.

Quisnam verbis soleat in iure Irregularitas ferri?

¹¹ **I**RREGULARITAS nunquam incurritur nisi in casibus à iure expressis. Cap. *Is, qui 18. de sentent. excom. in 6.* Vbi dicitur, irregularitatem nunquam incurri, nisi id in iure sit praescriptum.